

Tarbuk: Važno da članovi orkestra budu svestrani i da imaju prostor za ličnu kreaciju

cdm.me/kultura/tarbuk-vazno-da-clanovi-orkestra-budu-svestrani-i-da-imaju-prostor-za-licnu-kreaciju

Za jedan orkestar je važno da njegovi članovi budu svestrani i da imaju prostor za ličnu kreaciju, smatra gostujući šef-dirigent Crnogorskog simfonijskog orkestra (CSO) **Mladen Tarbuk** iz Hrvatske, navodeći da sviranje u kamernim ansamblima za muzičare predstavlja izazov.

On je dirigovao koncertom Kamernih ansambala CSO, tokom kojeg su solističke dionice interpretirali članovi CSO: hornistkinje Ana Abramović i Maša Tulić; violončelisti Vladimir Drobnjak i Ana Zakrajšek i Aleksandar Arsić.

Nakon savremenog djela koje je komponovao maestro Tarbuk “Sebastian u snu”, izvedene su tri kompozicije iz perioda baroka – “Koncert u g-molu za dva violončela i gudače” italijanskog kompozitora **Antonija Vivaldija**, “Koncert za dvije horne, gudače i kontinuo u D-duru” njemačkog kompozitora **Georga Filipa Telemana** i “Koncert u D-duru za trubu, gudače i kontinuo” **Đuzepea Torelija**. Na kraju koncerta publika je bila u prilici da čuje treću svitu za gudače “Drevne melodije i plesovi”, italijanskog kompozitora 20. vijeka, **Otorina Respigija**.

Maestro Tarbuk je, nakon koncerta, istakao da je jako srećan što je djelo koje je komponovao publika na koncertu toplo primila.

Koncert Kamerni ansambli CSO

„To je uvijek jedan rizik i ja sam svjesno ušao u njega, jer znam da nema toliko savremene muzike na repertoaru. Vjerovatno veći dio publike nikad nije čuo nešto slično. Postojala je mogućnost da se ljudima to ne sviđa. Imao sam malo predavanje prije koncerta gdje sam se potrudio da objasnim kako je nastalo djelo, o čemu se radi, koji je njegov smisao. Mislim da su ljudi to prepoznali i da je bio iskren aplauz“, rekao je Tarbuk.

Kazao je da mu predstavlja zadovoljstvo što su solisti koncerta „osvjetlali obraz“, navodeći da im nije bilo lako, jer su izvodili zahtjevna djela.

„Velika stvar je da je kolega Arsić promovisao baroknu trubu. Za jedan orkestar je jako važno da ljudi budu svestrani. U neko ranije vrijeme je bilo uvriježeno da kad uđeš jednom u orkestar, da je to kao da si ušao u neku galiju, vučeš vesla i 40 godina vučeš vesla i to ti je život. To se promijenilo. Svi su oni umjetnici i moraju imati prostor. Moj zadatak je, kao dirigenta, da im dam jedan prostor za njihovu ličnu kreaciju i drago mi je da su se tako dobro pokazali“, istakao je Tarbuk.

Pojasnio je da su na repertoaru koncerta preovladavala djela iz doba baroka iz nekoliko razloga.

„Odabir ovih komada je povezan sa nekim kontrastom svijetla i tame. Koncerti koji su vezani za duvačke instrumente, oni su svijetliji, radosni, dok je koncert za dva violončela jako turoban i ima tešku baroknu patinu. Arije i plesovi koje je Respigi na divan način obradio imaju patinu starosti, kao da nas vode na neki način u svijet italijanskih dvorova XVI vijeka kojih više nema, ali se na trenutke emocije opet ožive“, rekao je Tarbuk.

Istakao je da se rad sa kamernim ansablama u velikoj mjeri razlikuje od rada sa uobičajenim sastavom.

„Mužičarima je to izazov. U mojoj kompoziciji, svako od gudača ima svoj dio. Oni su svi solisti. Nije onako kako je to u uobičajenom sastavu u orkestru, kad, recimo deset ljudi svira istu dionicu. Sad su kolegice bile pred izazovom da savladaju sami dionicu i da sviraju solistički. To je izazov i odlično su se držali. U budućnosti bih volio, ako sve bude u redu, da bude linija programa u kojem oni sami mogu puno više doprinijeti da nisu samo anonimni članovi orkestra, da se to razvija, da mogu doći do pravog umjetničkog izraza“, naveo je Tarbuk.

Koncert Kamerni ansambli CSO

Arsić, koji je svirao na baroknoj trubi iz XVII vijeka, rekao je da su utisci nakon koncerta sjajni.

„Barokna truba je instrument za sebe, koji zahtjeva posebnu tehniku sviranja i koji je teže svirati nego moderne trube koje imaju ventile i u kojima se tonovi lakše mijenjaju. Prvi put u Crnoj Gori se predstavljam na baroknoj trubi. Drago mi je da je publika mogla da čuje taj autentičan zvuk kao iz XVII vijeka“, naveo je Arsić.

Pojasnio je i kako je barokna truba iz XVII vijeka u njegovom posjedu.

„Član sam ansambla „New Trinity Baroque“, čije je sjedište u Americi, a Predrag Gosta je umjetnički rukovodilac tog ansambla i zahvaljujući njemu posjedujem baroknu trubu. To je instrument Fondacije Makris“, kazao je Arsić.

Istakao je da je malo baroknih trubača, navodeći da je na Vikipediji samo pet imena koji aktivno sviraju i snimaju.

„Barokni ansambli su sve popularniji u svijetu. U Americi je u zadnjih desetak godina velika ekspanzija orkestara na istorijskim instrumentima. Kada je cijeli ansambl svira na istrojskim instrumentima, onda to dobija pun smisao i pravi originalni zvuk. Postoji dosta snimaka, ali je pet ili šest vrhunskih trubača koji su aktivni kao solisti na ovom instrumentu“, rekao je Arsić.

Abramović jerekla da je publika bila u rijetkoj prilici da na koncertu čuje kamerne ansamble CSO.

„Zato smo svi radosni da možemo nešto novo da doživimo i osjetimo i da to podijelimo sa našom vjernom publikom. Mislim da kamerni sastavi treba da budu što više zastupljeni. To je jedna posebna atmosfera, a kada izvodimo kompozicije kao što su bile zastupljene na ovom koncertu iz perioda baroka, dolazi do izražaja jedan posebna karakter, a nikako nam ne manjka ni volumen ni zvuk kada radimo sa maestrom Tarbukom, jer je on pravi znalac svih epoha“, rekla je Abramović.

Govoreći o djelu u kojem je svirala solističku dionicu, Abramović je rekla da je kamerna muzika „vrlo udobna“ atmosfera za soliste.

„Ne osjećamo se toliko izloženi, iako je odgovornost uvijek tu, ali se osjećamo kao dio jedne porodice. Uvijek se trudimo da zvuk i emocija budu potpuni, bez obzira o kakvom djelu se radi, sastavu i brojnosti ljudi na sceni. Mi uvijek dajemo sto posto“, istakla je Abramović.